

Hi ha participacions ben lamentables si són del 50% o del 60% en comicis organitzats per l'Estat, cas dels europeus o dels espanyols, com n'hi ha de ben satisfactòries si són del 30% en sufragis organitzats per la ciutadania, cas de les [consultes](#) per la independència celebrades ahir. Aquesta diferència, l'ens organitzador, és clau en qualsevol acció democràtica però, com no, ha estat totalment ignorada per la premsa espanyola, que [avui](#) s'amarra tota al mateix norai: la «*baixa*» participació. Personalment, no qualificaria d'èxit clamorós el resultat de participació (l'altre sí, és clar), però demostra poca lucidesa i poca visió de futur qui s'afanya a menystenir aquesta jornada històrica simplement perquè només ha votat 1 de cada 3 catalans cridats a decidir. Un exemple n'és l'[editorial](#) d'El País avui, que intenta elevar a discurs la darrera [consigna](#) de Zapatero: «*ejercicio festivo*», «*propaganda*», «*jurídicamente inocua*», «*divertimento*», «*votación testimonial*», etc. Per si fóra poc, insulta els ciutadans que lliurement han votat a favor, censurant, i cite literalment, que «*muchos*», diu, «*hayan apoyado la autodeterminación sin sopesar seriamente las consecuencias que ésta acarrearía*». Amb aquesta afirmació El País es declara, com l'ABC o Libertad Digital, espanyol abans que demòcrata. Si tan poqueta rellevància té el referèndum, si ha estat una festeta d'amics (200.000), si això no té cap futur, què fa El País dedicant a l'assumpte un dels seus saberuts i preats editorials? *Ladran, Sancho...* [Vicent Partal](#) ho té clar: «*Aquells que mostren menyspreu pels resultats saben que ho fan com a part d'una activitat política. I tots sabem que si haguera votat el noranta per cent de la població cantarien un altra cançoneta però seguirien negant la importància d'una jornada històrica com la que es va viure ahir. No hi perdem massa temps, doncs. Nosaltres a la nostra*».

Carpe diem.

«[Declare Independence](#)», de Björk